

Приватизација = малверзација

Више од 11 година у општини Младеновац на власти се налазе демократи. Почев од коалиције Заједно и Драга Чокића, па све до данашњих дана и Зорана Костића као предводника модерног ДОС-а, а све уз асистенцију сиве еминенције у лику и делу Банета Јовановића, Драгана Паје Павловића и Слободана Тече Чолића, уз помоћ других ситних сателита - грађани вароши под Космајем уживају у благодетима транзиционе демократије. И тако, мало по мало, доживесмо да је број запослених скоро идентичан броју отпуштених радника, град остаје у

потпуности без перспективе, на села се и заборавило...

Битна је само трговина на политичкој пијаци на којој се увек, по потреби, нађе робе. Нађе се и покоји црв, али то већ није толико важно...Важна је само већина у локалном парламенту. И важна је телевизија, да народ случајно не помисли како му није онолико добро како му ДУМ саопшти. Важно је да су страначки апетити намирени, да су све фотеље у јавним предузећима попуњене стручним кадровима...

А народ? Народ као народ - рећи ће свој суд на изборима. А да му је ДОСТА ДОС-а - ту дилеме

нема!

Обећања општинских челника да ће се у привреду слити огроман ино-капитал, показала су се као приче за малу децу, а довела су до тога да је гро приватизације младеновачких предузећа био, најблаже речено, неуспешан.

Капитал фирми је плански и тенденциозно осиромашиван, како би биле откупљиване по веома ниским ценама, по неписаном правилу, чак и до неколико пута умањеним у односу на реалну тржишну вредност. Овако осмишљен вид приватизације, довео је до тога да су, на основу технолошког вишка, на сто-

тине радника, уз симболичне отпремнине, а неки чак и без тога, остали без запослења. Тако смо данас, сведоци поражавајуће чињенице, да је на евиденцији Завода за запошљавање у Младеновцу - више од 8. 000 људи без посла, што је, на жалост, приближно броју оних који још увек негде и нешто раде у Младеновцу.

Један од примера је Инекс - Црвена Звезда, некада је упошљавала преко 700 радника, али је по већ помињаном сценарију, дакле, планским обезвређивањем - стигла до стечајног процеса, а већина радника је завршила на Заводу за незапослене. Овде, међутим, није крај приче, јер су стечајни управници, распродали фабричке хале и преосталу вреднију имовину предузећа, по наравно, знатно нижим ценама од тржишних, оставивши притом некадашње раднике и без права на поседовање акција.

Следећи пример је Графика, коју је садашњи власник откупио за 17. 000 немачких марака, уз обећање да ће новчана средства уложити у модернизацију производње, а о отпуштању радника није било ни речи. Данас, Графика нема радника (тачније, има једну која је додуше на породичном одсуству, и услед тога власник је још увек задржао статус фирме), машине су распродате, пословна зграда је претворена у стамбени објекат, са неколико локала, чиме је власник значајно профитирао, а радници су, како то већ иде у ДОС-овској власти - остали, практично, на улици.

Слична је прича и са Интексом.

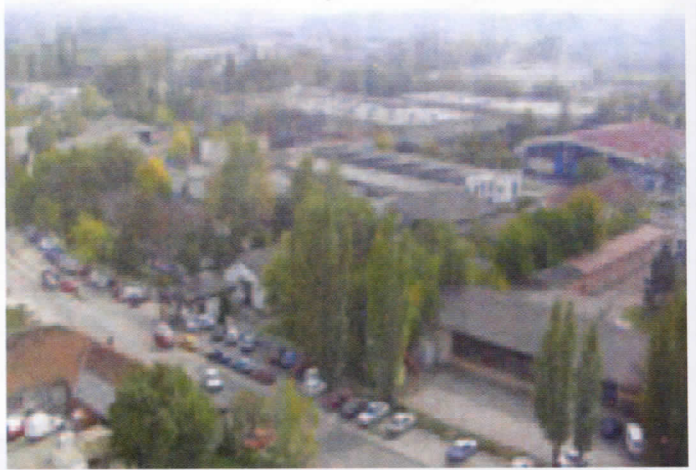
Још један пример који говори у прилог накардној приватизацији је, Кобест, некада угледна фирма у европским размерама, где је транзициони процес, читај уручивање отказа, доживело више од 200 запослених. Парадоксално звучи, иако производња постоји, плате су на нивоу минималца. Менаџмент фирме је производне хале ставио под хипотеку (изузев облога), да би подигао кредите код пословних банака, а таквом пословном политиком, предузеће ускоро неће бити способно да обнови истрошена основна средства и залихе и финансира даљу производњу. Са растом степена задужености предузећа расте и ризик

поверилаца јер ни они тада неће бити у могућности да наплате своја потраживања, чак ни из евентуалне стечајне масе.

Још један од некадашњих лидера на финансијском тржишту Европе - Керамика Младеновац, савршено се уклапа у мозаик малверзација ДОС-овске власти. Процес обезвређивања предузећа, доживеће своју завршницу са актуелним руководством.

Највећи парадокс у целој причи је то што је држава Србија већински власник Керамике, а и поред тога, или боље речено, услед тога, чак три тендера до сада нису била успешна. И тако, док се пећи расходују, колица секу и продају у старо гвожђе, а зараде све ређе примају, директорима од 5 станова солидарности - припадну чак 3. Срамота!

Ни конзорцијум власника није био довољан да приватизацијом Расадињка унапреди пословање предузећа, већ је постављена таква пословна политика чији су резултати довели до тога да од хиљаду хектара обрадивих површина фирма сада има само Управну зграду са окућницом, троје запослених и мотел под закупом. Врхунац свега је што је

Од сјаја до очаја, без кочница - КОБЕСТ Младеновац

Расадник, незванично, опет на продаји...

Најава приватизације највећег младеновачког предузећа ХК Петар Драштин, у којој је од некадашњих 2. 000 радника, преостало мање од половине, још увек је у

Плочница по плочица, распарча се Керамика

магли. И поред јаке медијске пропаганде, будући власник (Енглеz индијског порекла), још увек се не

Нема хлеба без мотике, ни Маковице без приватизације

појављује, али је зато познат његов став о неопходности отпуштања још

200 запослених.

Да ли ће у поменутој цифри бити места и за неког од 17 директора - време ће показати.

Слична ситуација је и у предузећу Маковица.

Имајући у виду све напред наведене чињенице и показатеље, у младеновачким колективима неће преостати ни 2. 000 запослених радника, а подсећања ради - некада их је било више од 10. 000.

Како онда коментарисати валидност податка да је просечан лични доходак у марту 2007. године био 18. 530 динара...

Локалну власт, дакле, не занима ситуација у младеновачкој привреди, под изговором да немају ингеренције, већ је то посао Владе, која је, узгред буди речено, пролонгирала приватизацију до 2008. године.

Након тога, Агенција за приватизацију прелази у Агенцију за стечај, а шта ће то значити - закључите сами...

ДУБОНА У РАЉАМА ДОС-а

У подножју брда Варовнице, у срцу Шумадије, надамак Младеновца, налази се село Дубона. Познато по сунчаним виноградима, богатим воћњацима, зеленим пашњацима, вредним и честитим домаћинима. Име је, по предању, добила јер је дубоко била склоњена од турског зулума. Некада веома напредно село, синоним српског задругарства (место рођења Михајла Аврамовића, оца српског, бугарског и грчког задругарства), место које још далеке 1866. посетио кнез Михајло, и место где је Аксентије Купинић организовао

Воћа на претек - катанац на вратима - управник у ДОС-у-

прву прославу 1. маја у Србији.

Место чија је задруга имала једина сопствену бензинску станицу, место у којем су житељи сопственим средствима пре 33 године изградили сеоски водовод, а где је почетком 80- их година прошлог века постојало улично осветљење...

Доласком досманлијске власти - Дубона је одбачена на маргину цивилизације. Пре него што се дође до одговора зашто је то тако, ево неколико чињеничних података...

Од задруге су остале само рушевине, пошто је демократско - мафијашка власт поставила стечајног управника који се и не појављује у селу, а да се притом није

ни удостојио да радницима којима је престао радни однос врати чак ни радне књижице. Међутим, успео је да распрода комплетан возни парк, а од помињане бензинске станице - направи приватну оставу за алат.

Основна школа у Доњој Дубони, која је иначе настала још давне 1870. године, од доласка демократора на власт - не ради, њене просторије су у очајном стању, кров прокишњава, а ђаци су приморани да пешаче по неколико километара до школе у Горњој Дубони, где се настава, иначе, не изводи по предвиђеном плану и програму. Наиме, родитељи ђака су још 2004. године прикупили новчана средства и за потребе деце купили компјутере који до дана данашњег нису употребљени, а да се притом тадашњи директор школе г- ђа Љиљана Ђулафић није ни најмање забринула за едукацију деце и њихово даље образовање.

Приликом обнове сеоског водовода, 2004. године, мештани су поново прикупљали новац и уплаћивали на рачун ЈКП 12. октобар у Младеновцу, уз обећање тадашњег директора Бранислава Јовановића, иначе челника ДСС- а, да ће ископати бушотину капацитета

Школа или рушевина у Доњој Дубони

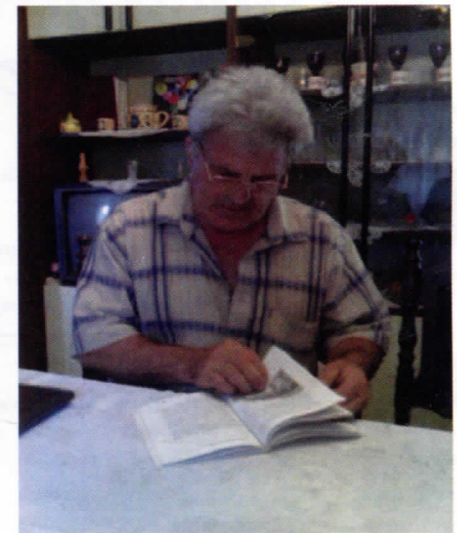
4 литра у секунди, те да ће ово предузеће преузети одржавање водовода. Уместо тога, ископана је бушотина капацитета 2, 5 литара у секунди, а од стране ЈКП узето је 700 метара ПВЦ цеви које су мештани спремили за обнову водоводне мреже. Половина села и дан данас нема довољно воде за сопствене потребе, а одржавање још увек зав-

иси од стручности мештана.

Од уличне расвете остале су само испуцале и неисправне светилке...

Доласком ДОСовске власти, па све до данас - ниједна улица у селу није асфалтирана, тако да се мора признати да су за деценију своје владавине много учинили да врате ово прелепо село у прошли век.

Зато, и Дубони, и Младеновцу и Србији фали да на власт дођу РАДИКАЛИ!

Човек коме се верује - Новица Павловић, председник МО СРС

ЈАГЊИЛО ЗА РАДИКАЛНО БОЉЕ СУТРА

Јагњило се, као насеље помиње још у 15. веку, а као зачетак живота у селу сматра се место звано кућеране, где се још увек налазе и остаци цркве коју је подигао деспот Ђурађ Бранковић. Село обухвата површину од 2751 хектар, а још од 1822. године има школу и цркву. Некада изразито социјалистички наклоњено, а у протеклих неколико изборних циклуса - радикално, Јагњило трпи услед тога неправедне последице од стране ДОСовске локалне самоуправе.

Тако данас, примера ради, вода у основној школи Милица Милошевић је бактериолошки неистоварна, па је ђаци носе у флашицама за пиће.

Дом културе који је изграђен средствима самодоприноса сматра се највећом тековином јагњилаца - данас је, практично, потпуно изгубио своју првобитну намену.

Улица Сестара Марјановић у насељу 25. Мај

Половину простора присвојила је Задруга, која издаје у закуп просторије и убира кирију. Остатак прос-

тора у Дому резервисан је за гајење печурака. Власник истих није познат јавности, као ни онај по чијем одобрењу је то омогућено.

И ту није крај ненаменском коришћењу просторија - општина је издвојила простор за месну канцеларију поставивши за чиновника особу из другог села (логично, зар не ?) , тако да приликом хитног завршетка посла, мештани Јагњила морају пут под ноге.

Рад Дома здравља је такође отежан неразумевашем локалне самоуправе. И поред противљења већег броја мештана доктор Никодијевић, о коме сви имају само речи хвале - премештен је назад у Младеновац, тако да сада одређени број пацијената из Јагњила путује у град на прегледе и консултације са лекаром.

Јагњило има и надалеко чувени млин, који је, скупа са приручним магацинима, на волшебан начин приграбила општина. Власник, по старом обичају, није познат, али се веома брзо очекује дан када ће бити приватизован по кумовском принципу.

О стању путне инфраструктуре излишно је било шта рећи. Кратери на друму, за лаике, нису последица НАТО бомбардовања, већ односа локалне самоуправе према срединама у којима ДОС добија мање гласова од српских радикала.

Зато ће СРС као приоритет, доласком на власт, а све уз сарадњу са мештанима, учинити све на уређењу путне мреже и уличне расвете (мада многи кажу да ће нам

свима сванути одласком досоваца са власти).

Тако је планирано да се пут Кленац - Ковачевац пресвуче у целости, пут од центра села до Стражевице дорадити и асфалтирати комплетно, а уз мала улагања која ће бити од велике користи предлажемо да се 400 метара пута са постојећом подлогом и насутим каменом од главног пута поред Кузмановића - споји са путем за сеоску капију и омогући аутобуска линија од куће Вите Весића поред Кузмановића до куће Раде Благојевића и Моме Миловановића, као и других. Ту би била окретница а потом се спустити низ мало брдо. Разлика деонице је до 2,5 километара.

Постојећи пут од Дома за Бељаковиће пресвучи, а уједно се и заложити да постојећа аутобуска линија проради и викендом, празницима, као и у време школског распуста, јер је поменута линија најфреквентнија. На тој релацији је неопходна путна расвета.

На путу за Бељаковиће, негде на средини, спустити се за Живановиће и асфалтирати деоницу у целости.

Када је о путу ка Цркви реч, сматрамо да је већ планирана градња.

Економску рачуницу видимо у томе, да се ојача значај месне заједнице, где ће мештани моћи да реализују своје припадности, тако да се, уз помоћ и припадајућих средстава из општинског буџета - у Јагњилу омогући довољно средстава за реализацију планираних активности.

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРС МЛАДЕНОВАЦ

Тел. 011/8244960

Дежурна канцеларија за пријем грађана ради од 10 - 14 часова.

Ул. Краља Петра Првог бр.174

Сваки грађанин који жели да се информише о раду странке по Месним заједницама, може да присуствује сас-танцима једном недељно, а термин може сазнати позивом на горе наведени број телефона.

Резервацију и набавку књига Др Војислава Шешеља можете извршити на горе наведени телефон.

Оснивач и издавач:
Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Елена Божић-Талијан
Уредник издања за Младеновац
Драгољуб Симоновић
Компјутерска обрада:
Ј. Симоновић

Издање приредили:
В.Јеремић, З.Милетић
Ј.Чавкуновић, Н.Павловић, С.Павловић
Д.Миленковић, Раде Весић
М.Живојиновић

Штампа:
Компјутер график-јуниор
тираж 10.000

Редакција прима пошту
на адресу:
"Велика Србија"
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају!
Младеновац, септембар 2007.год.

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава
јавног информисања бр. 1104 од 05. јуна 1991.год.